

РЕШЕНИЕ

№ 6384

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6512** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по повод касационна жалба вх. № 23687 от 05.07.2021г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21033144 от 02.06.2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез адв. В. срещу решение № 20105999 от 27.04.2021г., постановено по НАХД № 3693 по описа за 2021г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 135 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-115/16.02.2021г., издадено от зам. председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.115, ал.8, изречение първо, хипотеза първа, вр. с чл.118, ал.2, т.4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на основание чл.221, ал.8, т.2, предложение първо от ЗППЦК.

С депозираната жалва се твърди, че решението на СРС е неправилно. Счита, че СРС в нарушение на закона е намерил, че непредставянето на декларация по чл.107, ал.5 от Закона за независимия финансов одит /ЗНФО/ представлява нарушение на чл.115, ал.8, изр. първо от ЗППЦК, тъй като декларацията за липса на обстоятелства по ал.4

на чл. 107 от ЗНФО представлява част от материалите по предложената от [фирма] допълнителна точка от дневния ред на общото събрание. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено като незаконосъобразно. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв.В., който поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена, като поддържа становището, че декларацията не е елемент от материалите за общото събрание.

Ответникът по касационната жалба, Комисия за финансов надзор /КФН/, редовно призован, се представлява от юрк.Н., който оспорва жалбата като неоснователна. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила по съображения, подробно изложени в представените писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Н., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е установено, че през месец октомври 2020 г. е извършена проверка по документи на дружеството [фирма], в качеството му на акционер с над 5% участие в капитала на публично дружество. В хода на проверката е установено, че дружеството не е представило на комисията писмените материалите по чл. 223а, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ), във връзка с включените от дружеството, в качеството му на акционер в публичното дружество [фирма], въпроси в дневния ред на общото събрание на акционерите на [фирма], насрочено за 30.09.2020 г., респективно за 15.10.2020 г. при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК. Посочено е, че [фирма] е публично дружество, вписано под № РГ-05-1285 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), и като такава е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

Чрез единната система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - e-R., вх. № 10-05-4378 от 31.08.2020 г., [фирма] представило в КФН покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите (РГОСА) на 30.09.2020 г., съответно на 15.10.2020 г. при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК.

С писмо, вх. № РГ-05-1285-11 от 08.09.2020 г., в КФН е представен списък по смисъла на чл. 223а от ТЗ, с който са представени въпроси и предложения за решения по тях от акционера [фирма], с цел включването им в дневния ред на РГОСА на публичното дружество [фирма]. В тази връзка, поканата е актуализирана от публичното дружество по реда на чл. 115, ал. 8, изречение второ от ЗППЦК и представена в КФН чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН - e-R., с вх. № 10-05-4481 от 08.09.2020 г. съдът е посочил, че съгласно чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, лица, притежаващи заедно или поотделно най-малко 5 на сто от капитала на

публично дружество, могат да искат включването на въпроси и да предлагат решения по вече включени въпроси в дневния ред на общото събрание по реда на чл. 223а от ТЗ.

След извършена справка в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) по партидата на [фирма] се установило, че на основание чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, във връзка с чл. 223а от ТЗ, на 31.08.2020 г. (в законоустановения срок по чл. 223а, ал. 2 от ТЗ е подадено искане от [фирма] (акционер, притежаващ над 5 % от капитала на [фирма]), за включване на въпроси и предложения за решения в дневния ред на РГОСА, насрочено за 30.09.2020 г. По партидата на [фирма] в ТРРЮЛНЦ е обявено вписване на така направеното искане на 04.09.2020 г. съставът на СРС посочва, че съгласно чл. 115, ал. 8 от ЗППЦК, в случаите по чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК акционерите представят на Комисията, на публичното дружество и на регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството, най-късно на следващия работен ден след обявяването на въпросите в ТРРЮЛНЦ, материалите по чл. 223а, ал. 4 от ТЗ, а именно списъка от въпроси, предложенията за решения и писмените материали, свързани с тях.

Проверяващите органи приели, че в случая задължението, предвидено в чл. 115, ал. 8, изречение първо, хипотеза първа от ЗППЦК, не е изпълнено от страна на [фирма], в качеството му на акционер в [фирма], който е упражнил правото си да включи точки в дневния ред на РГОСА, тъй като на КФН не са представени писмените материали по чл. 223а, ал. 4 от ТЗ, във връзка с включените от акционера точки в дневния ред на РГОСА, в срок до 08.09.2020 г. (следващия работен ден след обявяването на въпросите в ТРРЮЛНЦ, след отчитане на официалния празник). Предвид включените въпроси и предложенията за решения, контролният орган приел, че същите кореспондират с изискванията на чл. 107 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО). В случая искането от акционера било представено на КФН, без да бъдат приложени необходимите писмени материали към въпросите от дневния ред, а именно - декларация по чл. 107, ал. 5, във връзка с ал. 4 от ЗНФО, за всеки един член на одитния комитет на дружеството, който се явява независим. Същевременно всеки от кандидатите, предложен за избор на член на одитен комитет, следвало да отговоря на условията на чл. 107, ал. 3 от ЗНФО, а именно - да притежава образователно-квалификационна степен „бакалавър“, познания в областта, в която работи предприятието, като поне един от членовете трябва да има не по-малко от 5 години професионален стаж в областта на счетоводството или одита, като доказателства за това следвало да бъдат приложени към писмените материали за ОСА.

С оглед гореизложеното, контролният орган приел, че с непредставянето на КФН на необходимите материали за предложените членове на одитния комитет на публичното дружество, като част от писмените материали към представения списък по смисъла на чл. 223а от ТЗ за включване на въпроси в дневния ред на РГОСА на публичното дружество [фирма], насрочено за 30.09.2020 г., съответно за 15.10.2020 г. при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК, акционерът [фирма] е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 115, ал. 8, изречение първо, хипотеза първа във вр. с чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК.

За така констатираното нарушение св.В. С. –на длъжност мл.експерт в отдел „Надзор

на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел съставила срещу „Инвест кепитълАД“, Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-768/21.10.2020 г., връчен на пълномощник на дружеството на същата дата, който подписал акта без възражения. В законоустановения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение вх. № 91-01-735/26.10.2020г.

Въз основа на така съставения АУАН и след преценка на подаденото възражение като неоснователно, при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация е издадено обжалваното в настоящото производство Наказателно постановление № Р-10-115/16.02.2021 г., с което на основание чл.221, ал. 8, т.2, предл. 1 от ЗППЦК на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Наказателното постановление е връчено срещу подпис на представител на дружеството –на 19.02.2021 г.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, както и гласните доказателствени средства –показанията на св. С..

Въз основа на установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормата на чл. 222, ал.1 ЗППЦК, Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК. АУАН и атакуваното НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57, ал.1 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Посочил е, че е налице и редовна процедура по връчването им на упълномощен представител на дружеството. Нарушението е описано достатъчно подробно и ясно, както в АУАН, така и в НП, като обосновано са изложени изводите на актосъставителя за датата и мястото на деянието и според въззивния съд не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт. Имуществената санкция на дружеството жалбоподател е наложена за извършено нарушение на чл. 115, ал. 8, изр.първо, хипотеза първа вр.чл.118, ал.2, т.4 от ЗППЦК. По безспорен начин са посочени елементите от обективна страна на деянието, до колкото процесния случай се касае за юридическо лице, чиято отговорност е обективна и безвиновна. Въз основа на това е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Така постановеното решение е правилно.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на

административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП било описано ясно и точно мястото на извършване на нарушението.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на въззивния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Напълно правилни са изводите на районния съдия, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. чл.115, ал.8, изречение първо, хипотеза първа, вр. с чл.118, ал.2, т.41 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК. В случая безспорно е установено, че акционерът [фирма] е поискал от [фирма] включването на допълнителни въпроси в дневния ред, съгласно списък, поради което поканата е актуализирана с допълнителните въпроси и представена в КФН на 08.09.2020 г. Установено е също, че тези допълнителни въпроси касаят избор на нов одитен комитет на [фирма] и предложения за конкретни лица, които да влязат в състава му – П. Т., В. С. и Е. К. като за същите е посочено, че притежават необходимите знания и опит.

При липса на законосъобразни действия, задълженото лице е нарушило посочената норма, поради което на същото правилно е наложена имуществена санкция. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 221, ал. 8, т.2 от ЗППЦК, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения от страна на юридическото лице.

Съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Въззивният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на някакви вредни последици. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

В чл. 221, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК е предвидена имуществена санкция от 2000 до 5000 лв. Настоящата инстанция споделя мотивите по отношение на размера на санкцията 2 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, независимо, че ответникът претендира 150 лв., които се явяват прекомерни за явяване в едно съдебно заседание.

Водим от горното, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20105999 от 27.04.2021г., постановено по НАХД № 3693 по описа за 2021 г. на СРС –НО, 135-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.